# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2858**

гр. София, 29.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова**
**ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова**
**Вяра Русева**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6065** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е по жалба на Държавната агенция за закрила на детето против решение от 16.04.2013г. на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, постановено по НАХД № 21790/2012г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № РД -17-15 от 09.11.2012г. на Председателя на ДАЗД, с което на [фирма] на основание чл.45, ал.12 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет) е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.11а, ал.2 и ал.3. .
Касаторът твърди, че атакуваното решение е постановено в нарушение на материалния закон. Касаторът обжалва решението и иска отмяната му с доводи за неговата неправилност, поради нарушение на материалния закон - касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Счита за неправилен и незаконосъобразен изводът на съда за наличие на „съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до опорочаване на НП и ограничаващи правото на защита на нарушителя". Развити са съображения за неправилност на оспореното решение, тъй като не е налице и съществено противоречие между фактическите обстоятелства , описани в АУАН и тези в НП. Според касатора , направените в НП уточнения, са именно във връзка с обсъдените възражения на нарушителя, направени пред АНО. Касаторът моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди обжалваното наказателно постановление.

В с.з., касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения.
Ответникът, редовно призован се представлява от адв. М., който оспорва жалбата като неоснователна.
Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура касационната жалба, счита, че касационната жалба за основателна и предлага решението на СРС бъде отменено.
Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.
При разглеждането й по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:
С атакуваното решение, Софийски районен съд е осъществил съдебен контрол за законосъобразност по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН на наказателно постановление № РД -17-15 от 09.11.2012г. на Председателя на ДАЗД, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.11а, ал.2 и ал.3 и чл.45, ал.12 ЗЗДет.
Нормата на чл. 218 от АПК във вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН определя предмета на касационна проверка на оспореното решение, като по отношение на допустимостта и валидността на същото и съответствието с материалния закон, съдът следва да извърши служебна проверка .
Въззивният съд е извършил преценка на събраните писмени доказателства в тяхната съвкупност и е установил правилно фактическата обстановка, която не се оспорва и от жалбоподателя. На 09.05.2012г. в [населено място], в бр.9 от 9-15.05.2012г. на издавания и разпространяван от [фирма] вестник „Ш.”, е публикувана статия със заглавие "Дъщеря на проститутка стана секс играчка на …..баща си!”. В същата са посочени сведения и данни за непълнолетното дете Й. Й. Х., а именно името на детето, нейната възраст, името и фамилията на нейния баща и местоживеенето й в [населено място], в бунгало край курорта „Св. Св. К. и Е. „„ като по тези частични данни детето е могло да бъде идентифицирано. За разкриване на данни за това лице издателят на вестник „Ш.” – [фирма] не е поискало , нито получило съгласие от детето, което е навършило 14 години, както и писменото становище на Дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) В. - органа, предприел спрямо детето мярка за закрила. По повод на публикацията с писмо вх.№ 16-00-33- от 19.06.2012г. ДАЗД е сигнализирана от Фондация „S.- семейства в риск” – [населено място] , във връзка с което експерти при отдел „Мониторинг и контрол” на Главна дирекция "Контрол по правата на детето" към ДАЗД са съставили АУАН серия А № 0000013/19.09.2012 г., който е съставен в отсъствие на нарушителя, като на последния е бил изпратено уведомление по чл. 40, ал.2 от ЗАНН. Срещу акта в съответния срок са подадени възражения, обсъдени от АНО в оспореното НП. В срок срещу него е подадена въззивна жалба пред СРС. В решението си въззивния съд е приел, че е налице съществено противоречие между фактическите обстоятелства , описани в АУАН и НП с оглед липсата на пълно, точно и ясно описание на онези данни, които са установени от актосъставителя и описани от него като индивидуализиращи личността на детето,

по отношение на което се твърди да е извършено разпространяване на информацията. Такива данни са дадени едва с издаването на НП, поради което районният съдия е приел, че това въвеждане на данни за пръв път в НП съществено е нарушила правото на защита на нарушителя.

От друга страна, според въззивният съд , добавянето на разпоредбата на чл.45, ал.12 от ЗЗДет. към нарушението по чл.11а, ал.2 и ал.3 от с.з., отново едва в НП, представлява друго съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на атакуваното НП.

Настоящата инстанция намира така постановеното решение за неправилно. Направените фактически изводи не кореспондират със събраните по делото доказателства. Неправилно съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на наказаното лице.

Безспорно е установено от фактическа страна, че на 09.05.2012г. в [населено място], в бр.9 от 9-15.05.2012г. на издавания и разпространяван от [фирма] вестник „Ш.", е публикувана статия със заглавие " Дъщеря на проститутка стана секс играчка на …..баща си!". В същата са посочени сведения и данни за непълнолетното дете Й. Й. Х., а именно името на детето, нейната възраст, името и фамилията на нейния баща и местоживеенето й в [населено място], в бунгало край курорта „Св. Св. К. и Е..

Горната фактическа обстановка безспорно се доказва от показанията на разпитаните по делото свидетели – актосъставителката Н., които съдът кредитира като единни и непротиворечиви, без съмнения за заинтересованост с оглед професионалната й обвързаност с административно – наказващия орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 45, ал.12 от ЗЗДет., на която се е позовал касатора, който в нарушение на разпоредбите на чл. 11а разпространява сведения и данни за личността на дете, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв., съответно с имуществена санкция от 3000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - с глоба от 3000 до 5000 лв., съответно с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., ако не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон или деянието не съставлява престъпление. Видно е от състава, че, на първо място той е субсидиарен, доколкото се прилага само при липса на друга разпоредба, предвиждаща по-тежка наказуемост и, на второ място съдържа отпращане за обективните си признаци към разпоредбата на чл. 11а от същия закон. Последното означава, че в АУАН, респ. НП следва да се опише поведение на претендирания нарушител, което да е в противоречие с предписанието на нормата, към която състава отпраща. Според чл. 11а, ал.2 от ЗЗДет. (посочен като нарушен в НП) в случаите, когато спрямо дете е предприета мярка за закрила, не могат да бъдат разгласявани сведения и данни за детето без писмено становище на органа за закрила, предприел мярката, а ал.3 на същия закон, когато детето е навършило 14 години, се взема и неговото съгласие за разгласяване на сведения и данни Видно е, че забраната касае лице, което непосредствено разгласява такива сведения и данни. Според разпоредбата на §1, т.2 от закона това представлява всяка информация за детето по смисъла на Закона за защита на личните данни. В процесният случай публикуването на статията извършено от издателя на вестник „Ш." правилно е санкциониран с предвидена в разпоредбата на чл. 45, ал.12 от ЗЗДет. имуществена санкция, тъй като наистина от материалите по делото е видно, че чрез тази публикация на изданието си, издателят на вестник "Ш." е разпространил такива сведения и данни за дете.

Следователно с оглед горното, настоящата инстанция намира вменените на [фирма] нарушения на чл.11а, ал.2 и ал.3 от ЗЗДет. за безспорно установени и извършени от дружеството, поради което решението на районния съд следва да бъде отменено като неправило и вместо него Административен съд – София –град, VI – ти състав следва да постанови друго, с което да потвърди изцяло НП № РД- 17-15/09.11.2012г. на Председателя на ДАЗД като правилно и законосъобразно.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С.–град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 16.04.2013г. на Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, постановено по НАХД № 21790/2012г. и вместо него постановява:
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № РД -17-15 от 09.11.2012г. на Председателя на ДАЗД, с което на [фирма] на основание чл.45, ал.12 от Закона за закрила на детето е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл.11а, ал.2 и ал.3.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: